

Arrest

nr. 71 434 van 7 december 2011
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

**de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en
asielbeleid, thans de staatssecretaris voor Asiel, Immigratie en Maatschappelijke
Integratie**

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Armeense nationaliteit te zijn, op 31 augustus 2011 hebben ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissingen van 1 augustus 2011 van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid houdende de bevelen om het grondgebied te verlaten (bijlage 13).

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 27 oktober 2011, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 30 november 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken N. MOONEN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die *loco* advocaat F. HASOYAN verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat B. HEIRMAN, die *loco* advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoekers dienen op 19 april 2010 een asielaanvraag in.

Op 17 december 2010 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissingen tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus, waartegen verzoekers een beroep indienen bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Op 29 januari 2011 dienen verzoekers samen met de moeder van verzoekster een aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de

toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna verkort Vreemdelingenwet).

Bij de arresten nr. 58 685 en 59 684 van 28 maart 2011 worden de beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 17 december 2010 door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen verworpen.

Op 29 maart 2011 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid de beslissing waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf van 29 januari 2011 onontvankelijk wordt verklaard. Deze beslissing wordt op 11 april 2011 ter kennis gebracht.

Op 5 april 2011 wordt zowel ten aanzien van verzoeker als ten aanzien van verzoekster een bevel om het grondgebied te verlaten – asielzoeker (*13quinquies*) genomen.

Op 15 april 2011 dienen verzoekers, samen met verzoeksters moeder en verzoekers vader, een aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet.

Op 3 mei 2011 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid de beslissing waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf ten aanzien van verzoekers en ten aanzien van verzoeksters moeder onontvankelijk wordt verklaard. Dezelfde dag neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid de beslissing waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf ten aanzien van de vader van verzoeker onontvankelijk wordt verklaard. Beide beslissingen worden op 1 augustus 2011 ter kennis gebracht.

Op 6 juli 2011 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid de beslissing waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet van 15 april 2011 ten aanzien van verzoekers vader ongegrond wordt verklaard. Deze beslissing wordt op 1 augustus 2011 ter kennis gebracht.

Op 1 augustus 2011 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid zowel ten aanzien van verzoeker als van verzoekster een beslissing houdende het bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13). Dit zijn de bestreden beslissingen.

De motivering van de bestreden beslissing met betrekking tot eerste verzoeker luidt als volgt:

“In uitvoering van de beslissing van de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Migratie en asielbeleid genomen op datum van 06.07.2011 wordt aan:

Naam: B. (...)

Voornaam: H. (...)

(...)

het bevel gegeven om uiterlijk op 31.08.2011 grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van Denemarken, Duitsland, Estland, Finland, Frankrijk, Griekenland, Hongarije, IJsland, Italië, Letland, Litouwen, Luxemburg, Malta, Nederland, Noorwegen, Oostenrijk, Polen, Portugal, Slovenië, Slowakije, Spanje, Tsjechië, Zweden en Zwitserland (3), tenzij hij/zij beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven (4).

REDEN VAN DE BESLISSING:

Betrokkene verblijft langer in het Rijk dan de overeenkomstig artikel 6 bepaalde termijn of slaagt er niet in het bewijs te leveren dat hij deze termijn niet overschreden heeft (art. 7, alinea 1, 2° van de Wet van 15 december 1980). (...)

De motivering van de bestreden beslissing met betrekking tot tweede verzoekster luidt als volgt:

“In uitvoering van de beslissing van de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Migratie en asielbeleid genomen op datum van 06.07.2011 wordt aan:

Naam: H. (...)

Voornaam: L. (...)

(...)

het bevel gegeven om uiterlijk op 31.08.2011 grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van Denemarken, Duitsland, Estland, Finland, Frankrijk, Griekenland, Hongarije, IJsland, Italië, Letland, Litouwen, Luxemburg, Malta, Nederland, Noorwegen, Oostenrijk, Polen, Portugal,

Slovenië, Slowakije, Spanje, Tsjechië, Zweden en Zwitserland (3), tenzij hij/zij beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven (4).

REDEN VAN DE BESLISSING:

Betrokkene verblijft langer in het Rijk dan de overeenkomstig artikel 6 bepaalde termijn of slaagt er niet in het bewijs te leveren dat zij deze termijn niet overschreden heeft (art. 7, alinea 1, 2° van de Wet van 15 december 1980). (...)"

Op 1 augustus 2011 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid eveneens een bevel om het grondgebied te verlaten ten aanzien van verzoekers vader en verzoeksters moeder.

2. Over de ontvankelijkheid

2.1. Verweerder werpt een exceptie van onontvankelijkheid op wegens gebrek aan het rechtens vereiste belang. Hij wijst erop dat aan verzoekers reeds een bevel werd gegeven om het grondgebied te verlaten dat ondertussen definitief en uitvoerbaar is. Hij meent dan ook dat de vernietiging van de bestreden beslissingen geen enkel nut kan opleveren aan verzoekers, zodat deze geen belang hebben bij de huidige vordering.

2.2. In hun verzoekschrift geven verzoekers geen uiteenzetting aangaande hun belang bij het beroep. Ter terechtzitting geven zij aan te volharden in hun belang.

2.3. Overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid van de Vreemdelingenwet kan de vreemdeling slechts beroepen voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen brengen als deze doet blijken van een benadeling of een belang.

Uit de parlementaire voorbereiding van de wet van 15 september 2006 tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen blijkt dat het de uitdrukkelijke wil van de wetgever is dat de procedure van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen zoveel als mogelijk aansluit bij die welke geldt voor de Raad van State. Dienvolgens kan voor de interpretatie van de verschillende begrippen en rechtsfiguren worden teruggegrepen naar die welke thans bij de Raad van State wordt aangewend (*Parl.St. Kamer, 2005-2006, nr. 51 2479/001, p. 116-117*).

Volgens vaststaande rechtspraak van de Raad van State moet het belang persoonlijk, rechtstreeks, actueel en geoorloofd zijn (RvS 4 augustus 2005, nr. 148.037).

Opdat verzoekers een belang zouden hebben bij de vordering volstaat het niet dat zij gegriefd zijn door de bestreden rechtshandeling en dat zij nadeel ondervinden. De vernietiging van de bestreden beslissing moet aan verzoekers bovendien enig voordeel verschaffen en dus een nuttig effect sorteren.

Uit het administratief dossier blijkt dat zowel ten aanzien van verzoeker als ten aanzien van verzoekster reeds een bevel om het grondgebied te verlaten - asielzoeker werd genomen op 5 april 2011, dat hen bij aangetekend schrijven ter kennis werd gebracht op 6 april 2011. Tevens blijkt nergens uit het administratief dossier dat verzoekers een beroep hebben ingediend tegen voormelde bevelen om het grondgebied te verlaten. Dienvolgens zijn voormelde bevelen definitief, zodat ze principieel uitvoerbaar zijn. De uitvoerbaarheid van deze bevelen staat los van de thans bestreden bevelen van 1 augustus 2011.

Bijgevolg maken de bestreden bevelen, een herhaald bevel uit, waarvan de eventuele schorsing en nietigverklaring de illegale verblijfssituatie van verzoekers niet wijzigen en voor hen geen nut opleveren omdat verweerder nog steeds de bevelen om het grondgebied van het Rijk te verlaten van 5 april 2011 kan uitvoeren, vermits deze definitief zijn geworden (RvS 2 oktober 2003, nr. 123.774; RvS 11 mei 2005, nr. 144.319). Er dient dan ook te worden vastgesteld dat verzoekers geen belang hebben bij de vordering en dat de ingeleide vordering dienvolgens onontvankelijk is. De door verweerder opgeworpen exceptie is gegrond.

3. Korte debatten

Het beroep tot nietigverklaring is onontvankelijk. Er is derhalve grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als accessorium van de nietigverklaring, wordt derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeven december tweeduizend en elf door:

mevr. N. MOONEN,

wnd. voorzitter,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

N. MOONEN